

SKATTEMINISTERIET

Notat

J.nr. 2007-78-0257

Notat

til

**Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg
om afgivelse af indlæg i sag C-94/10 - Danfoss og Sauer-
Danfoss mod Skatteministeriet**

Vestre Landsret har ved kendelse af 11. februar 2010 forelagt EU-Domstolen to spørgsmål vedrørende dels EU-rettens krav til national ret om tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med EU-retten, dels betingelserne for erstatningsansvar for medlemsstaterne efter EU-retten.

Sagerne vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de to selskaber er berettigede til tilbagebetaling af eller erstatning for mineralolieafgift pålagt smøreolier i perioden 1. januar 1995 - 30. november 2001.

Danfoss købte i den omhandlede periode smøreolier, der blev anvendt i produktionen af bl.a. køle-, varme- og industriautomatik. En del af smøreolierne blev videre-solgt til datterselskabet Sauer-Danfoss. Smøreolierne var pålagt afgift efter mineralolieafgiftsloven, der blev opkrævet hos olieselskaberne.

Ved EU-Domstolens dom af 10. juni 1999 i sag C-346/97, Braathens, fastslog Domstolen, at opkrævning af afgift for smøreolierne var i strid med mineralolieafgifts-direktivets (direktiv 92/81) artikel 8. Nogen tid efter denne dom blev den danske mineralolieafgiftslov derfor ændret, og afgiften af mineralolier blev ophævet med virkning fra 1. december 2001.

Selskaberne gør under retssagen i første række gældende, at de har krav på tilbagebetaling af den opkrævede afgift, som ubestridt er blevet overvæltet af olieselskaberne, og som de ikke selv har videreovervæltet på deres egne kunder.

Selskaberne gør gældende, at eftersom olieselskaberne har overvæltet afgiften på 2. ledsvirksomhederne, kan olieselskaberne efter dansk ret ikke kræve afgiften tilbagebetalt hos staten. 2. ledsvirksomheder skal derfor efter virksomhedernes opfattelse efter EU-retten kunne rejse et sådant tilbagebetalingskrav, idet tilbagebetaling ellers reelt er umuliggjort, hvilket ifølge dem vil være i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip.

I anden række gør de gældende, at de har krav på erstatning for det tab, som den uberettigede afgiftsopkrævning har påført dem. De gør gældende, at opkrævningen af smøreolieafgiften udgør en sådan kvalificeret overtrædelse af fællesskabsretten, at betingelserne for erstatningsansvar efter EU-retten er opfyldt, og at der foreligger år-

sagsforbindelse mellem statens tilsidesættelse af fællesskabsretten og det tab, som er lidt.

Skatteministeriet gør under retssagen vedrørende tilbagebetalingsspørgsmålet (det første af de forelagte spørgsmål) gældende, at det følger af dansk ret, at et tilbagebetalingskrav kun kan rejses af den, der har indbetalt afgiften.

Virksomheder i senere omsætningsled må derfor - i det omfang de mener at have lidt et tab - rette et eventuelt tilbagebetalingskrav mod den virksomhed, der har indregnet den med urette opkrævede afgift i prisen. Danfoss har ikke rettet et krav mod leverandøren af smøreolieerne, dvs. olieselskaberne.

Såfremt senere omsætningsled retter et krav direkte mod myndighederne, skal sådanne krav bedømmes efter dansk rets almindelige erstatningsregler, og Skatteministeriet gør gældende, at denne retstilstand, hvorefter kun den virksomhed, der har indbetalt afgiften til staten, kan rejse et tilbagebetalingskrav, ikke strider mod EU-retten.

Vedrørende erstatningsspørgsmålet (det andet af de forelagte spørgsmål) bestrider Skatteministeriet ikke, at den omstændighed, at afgiften fortsat blev opkrævet i ca. 2½ år efter Domstolens dom i Braathens-sagen, indebærer, at der i denne periode forelå en kvalificeret overtrædelse af EU-retten. Efter dansk rets almindelige erstatningsregler kan erstatningskrav imidlertid kun rejses af den direkte skadelidte.

Når en afgift af de afgiftspligtige overvæltes på senere omsætningsled, vil det typisk - ligesom det også har været tilfældet med afgiften i den konkrete sag - være en ubestemt kreds af personer og virksomheder, der kommer til at bære afgiftsbyrden. Skatteministeriet har gjort gældende, at det under sådanne omstændigheder er i overensstemmelse med fællesskabsretten at afskære et erstatningskrav, der rejses af en virksomhed i et senere omsætningsled, med henvisning til, at der ikke foreligger en direkte årsagssammenhæng mellem et eventuelt tab og den eventuelle ansvarspådragende adfærd.

Regeringen vil afgive skriftligt indlæg i overensstemmelse med Skatteministeriets synspunkter.